

Jiří Grumlík – životopis

Jiří Grumlík se narodil 2. 6. 1937 v Karlových Varech, kde jeho tatínek pracoval jako výpravčí československých státních drah. Kvůli útokům henleinovců se rodina ještě před začátkem 2. světové války přestěhovala do Prahy na Žižkov do Jeseniovy ulice. V Praze navštěvoval obecnou i měšťanskou školu (celkem 9 let), z toho několik let navštěvoval i přímo budovu dnešní ZŠ Lupáčova.

Během války zažil i dva spojenecké nálety na Prahu, které si vyžádaly mnoho obětí a škod. Kvůli politickým postojům svého otce se museli přestěhovat do horšího bytu ve Vršovicích a zároveň nebylo doporučeno panu Grumlíkovi další studium na gymnáziu. Následovalo vyučení nástrojářem v Holešovicích, po kterém teprve mohl jít studovat na gymnázium v Kodaňské ulici na Praze 10. Následovala povinná vojenská služba (Vimperk, Klatovy), kde mj. uplatnil své atletické tréninky. Od svých 11 let se totiž pan Grumlík věnoval atletice (desetiboji) ve Slavii Praha. Po návratu z vojny pak trénoval i mladší žákyně v atletickém klubu Rudá hvězda Strašnice.

Po svém rozvodu na něj přešla veškerá péče o malého syna, po dalších 7 letech se oženil s paní, se kterou je dodnes.

Velmi negativně vnímal významné události československých dějin jako měnovou reformu z roku 1953 a sovětskou okupaci z roku 1968.

Pan Grumlík má složené státní zkoušky z angličtiny, němčiny, španělštiny a ruštiny a dodnes udržuje mezinárodní korespondenci s kamarády z mnoha zemí.

V roce 1990 u nás spoluzakládal cizineckou policii, stal se i členem Rady Evropy. Na svých výjezdech do Štrasburku se nejvíce věnoval tématům nelegální migrace, rovnoprávnosti žen a právům a ochraně dětí. V roce 1994 pak odešel Jiří Grumlík do penze.

Přes svůj pokročilý věk je pan Grumlík stále velmi aktivní i co se týká sportu – každý den jezdí min. 10 km na kole, v létě pak hraje tenis a plave v Hostivařské přehradě. Jinak pravidelně navštěvuje mateřskou školu, kde čte dětem pohádky a na akcích pro seniory hraje na tahací harmoniku (i se svou paní). Také je členem mezigeneračních a prarodinných organizací „Mezi námi“ a „Letokruh“

Svoji současnou životní etapu považuje pan Grumlík za nejkrásnější. Rovněž zdůrazňuje potřebu vyprávět o historických událostech z úst pamětníků a potřebu více zájmů a koníčků a hlavně obklopit se dobrými přáteli.

Taktéž velmi oceňuje mezigenerační vztahy a vzájemný dialog.